

(המשך מעמוד 7)

סיכויי ההצלחה של יוזמה זו תלוי כל-ככול בהתפתחות המאורעות במרחב בשנים הקרוי בות - ובידינו להשפיע על כך השפעה רבה לכאן או לכאן.

חלום מול ריאליזם

ב זויכוח הציבורי על המלחמה-לא-תה, שאנו עומדים עתה בראשיתה, ינסו מטיפי-המלחמה להעמיד בפני הקהל את ה- ברירה: לחתר על המים או להילחם עליהם. זוהי ברירה כוזבת, ויש להפ- ריכה בכל הזדמנות.

הברירה המציאותית היא הפוכה: להפסיד את המים במלחמה, או להשיג אותם בדרכי שלום.

הוכחנו בסדרה זו שאין שמץ של סיכוי להשיג את המים בסערת-קרב. המציאות המדינית הבינלאומית, שהיא המסגרת לכל פעולה צבאית, מסכלת אפשרות זו מראש. לעומת זאת יש סיכוי סביר להניע את ה- ערבים לקבל את דינו של ג'ונסטון, בלבוש זה או אחר, בדרכים פוליטיות.

עד לפני שלושה חודשים היה האורח הממוצע בישראל מתייחס לקביעה כזאת כאל מליצה ריקה. עתה, אחרי פרשת בור- גיבה, נוכח גם האורח הממוצע לדעת כי מדיניות-השלום, אותה הצענו במשך שנים, היא סבירה.

בשעה שהכטחוניזם הפך אש- ליה ועבר לעולם החלומות, נת- גלה הרעיון המרחבי כריאליזם, העומד בשתי רגליו על קרקע ה- מציאות.

מה יעשה אשכול?

ד כאן הניתוח ההגיוני. מכאן והלאה נשאלת שאלה מעשית: מה תעשה ממי- שלת ישראל?

איך תיפול ההכרעה?

לוי אשכול עומד כיום בפני שני לחצים סותרים.

● **הלחץ הפנימי למען מלחמה**
בחורף 1965/66. לחץ זה בא מתוך מפא"י (משה דיין), מתוך מערכת-הבטחון, מתוך הממשלה (גולדה מאיר ויגאל אלון), מצד האופוזיציה הימנית (מנחם בגין), ומ- צד העתונות (שני הצהרונים, שהם שוחרי- מלחמה מקצועיים, והארץ, הכפוף לצעירי מפא"י) והו לחץ אדיר. אסור לזלזל בו.

● **הלחץ החיצוני, ובעיקר ה- אמריקאי, נגד המלחמה.** לחץ זה מצוייד בפיתויים (אספקת נשק) ובאימוים. גם זה לחץ אדיר.

רבים מאמינים כי איש כמו אשכול יכנע בהכרח ללחץ החיצוני. אנשים רבים (בניהם אנשי-שמאל) סומכים ברגע זה על הלחץ ה- אמריקאי ובטוחים שימנע את המלחמה.

אני כופר בכיטחון זה. השבוע הפיע לוי אשכול בחיפה כדי לח- זות בהורדת טילי הוק. הוא לבש באטל-דרס. דמותו של האיש בבאטל-דרס מפחידה אותי.

יש דמיון רב בין מצבו של לוי אשכול כיום לבין מצבו של אנתוני אינן ערב מביצע-סיני.

כמו אינן, חי אשכול כל חייו בצילו של לוחם מדופלם (צ'רצ'יל שם, בן-גוריון פה). כמו אינן, לא נחבע מעולם להכריע בענייני שלום ומלחמה. כמו אינן, זתמתה ועלה לגדולה בשטח אזרחי אפור (דיפלומטיה שם, כלכלה והתיישבות כאן). כמו אינן, יש בו הרצון הטבעי להוכיח לציבור בכלל, ול- מערכת-הבטחון בפרט, שאינו נופל מקודמו, שאינו סמרטוט, שאינו רך-לב, שהוא גברי. במצב דומה הפך שר-הבטחון פנחס לבון, בשנת 1954, ל"אקטיביסט" קיצוני, לבטחור ניסט הסראחריות, שפקד על ביצוע פעולות צבאיות מיותרות (אליבא דמשה דיין).

אם יישאר המצב הפנימי כיש- ראל כפי שהוא, יש סכנה שהאיש בבאטל-דרס החדש ייגרף בעוד כמה חודשים בזרם ההתלהבות המלחמתית העקרה. הוא ייצא ל- הרפתקה מיותרת, מזיקה וחסרת- תוחלת, שתביא בכייה לשנים, אם לא לדורות.

לא הארימאן ולא ג'ונסטון ימנעו זאת. ואוי לנו את תתקבל בירושלים החלטה נכונה תוך כניעה ללחץ זר.

התפקיד למנוע את ההרפתקה רובץ כל- כולו על שכמה של דעת-הקהל האחרית, הנבונה, הצלולה בישראל עצמה. על שכמך שלך.

פילטר כיד המלך • קופסת מכסובב • תוצרת דובק בע"מ